

30 Ιανουαρίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΒΡΥΩΝΗ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσιβλήτης.

(Ποινική Έφεση Αρ.5555).

Αμελής οδήγηση — Πρόκληση θανάτου από αμελή οδήγηση αυτοκινήτου κατά παράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 όπως έχει τροποποιηθεί με το Νόμο 111/89.

Απόδειξη — Αυτόπτης μάρτυς σε πλήρη ορατότητα των συνθηκών της σύγκρουσης — Καταδίκη με βάση τη μαρτυρία του αυτόπτη μάρτυρα ότι το αυτοκίνητο των θυμάτων ήταν συνεχώς στη πορεία του και ο οποίος υπέδειξε επί τόπου το σημείο σύγκρουσης — Επικυρώθηκε από το Εφετείο. 5

Ο εφεσείων που οδηγούσε το αυτοκίνητό του στον δρόμο διπλής κατεύθυνσης Λευκωσίας - Λεμεσού προς Λευκωσία, συγκρούστηκε με αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν οκτώ υπάλληλοι του Τμήματος Υδάτων όταν προσπαθούσε να το προσπεράσει. Στο δυστύχημα έχασαν τη ζωή τους δύο από τους υπαλλήλους που επέβαιναν του μοιραίου αυτοκινήτου. 10

Ο εφεσείων καταδικάστηκε με βάση τη μαρτυρία αυτόπτη μάρτυρα που οδηγούσε το αυτοκίνητό του την στιγμή εκείνη από την αντίθετη κατεύθυνση. Σύμφωνα με τη μαρτυρία αυτή το αυτοκίνητο των θυμάτων οδηγείτο κανονικά στην αριστερή λωρίδα του δρόμου και ο εφεσείων στην προσπάθειά του να το προσπεράσει μπήκε κατά 1.5 περίπου πόδι μέσα στη λωρίδα αυτή και κτύπησε με το αριστερό μπροστινό μέρος του αυτοκινήτου του στο πλαινό δεξιό του προπορευόμενου οχήματος. Ο εφεσείων κρίθηκε ένοχος για πρόκληση θανάτου δύο ατόμων κατά παράβαση του άρθρου 210 του Κεφ. 154 όπως τροποποιήθηκε. 20

Ο λόγος που προβλήθηκε για ανατροπή της απόφασης ήταν ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο στήριξε την καταδίκη πάνω στη μοναδική μαρτυρία του αυτόπτη μάρτυρα και η καταδίκη για αυτό τον λόγο ήταν παρακινδυνευμένη. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

5 1. Ο μάρτυρας είχε πλήρη ορατότητα προς τα δύο αυτοκίνητα και πρόσεξε το προπορευόμενο όχημα να οδηγείται στην αριστερή λωρίδα της πορείας του και η σύγκρουση έγινε όταν το αυτοκίνητο του εφεσεύοντα μπήκε σ' αυτή τη λωρίδα κατά 1.5 π. και κτύπησε στο αυτοκίνητο των θυμάτων.

2. Ο μάρτυρας υπέδειξε επί τόπου στην αστυνομία το σημείο συγκρούσεως.

10 3. Η μαρτυρία των επιβατών του αυτοκινήτου των θυμάτων υποστήριξε την εκδοχή του απόπειτη μάρτυρα.

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

15 Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Κυριάκο Μιχαήλ Βρυώνη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 4 Δεκεμβρίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 16429/90) σε δύο κατηγορίες πρόκλησης θανάτου λόγω απερίσκεπτης, αλόγιστης ή επικίνδυνης πράξης κατά παράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από τον Ηλιάδη, Α.Ε.Δ. σε 3 μήνες φυλάκιση στην κάθε κατηγορία και ταυτόχρονα του αποστερήθηκε το δικαίωμα κατοχής και/ή απόκτησης άδειας οδήγησης για 2 μήνες.

Α. Λεμής, για τον εφεσεύοντα.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για τους εφεσίβλητους.

25 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης. Το πλήρες κείμενο θα είναι έτοιμο σε λίγες μέρες. (Είναι αυτό που ακολουθεί).

30 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσεύων αντιμετώπισε δυο κατηγορίες, στις οποίες βρέθηκε ένοχος, για πρόκληση θανάτου λόγω απερίσκεπτης, αλόγιστης ή επικίνδυνης πράξης (προερχόμενη από οδήγηση αυτοκινήτου) κατά παράβαση του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ.154, όπως έχει τροποποιηθεί με το Νόμο 111/89. Το κατηγορητήριο
35 διατυπώθηκε βάσει γεγονότων, που παραθέτουμε αμέσως

πιο κάτω, που είχαν σαν συνέπεια την απώλεια της ζωής δύο ατόμων. Γι' αυτό και οι ισάριθμες ξεχωριστές κατηγορίες που αφορούν και κατονομάζουν τα θύματα.

Στις 31.7.89, γύρω στις 3.30 το απόγευμα, ο κατηγορούμενος οδηγούσε το αυτοκίνητο NG279 στο δρόμο διπλής κατεύθυνσης Λευκωσίας-Λεμεσού, προς την πρωτεύουσα. Στο δρόμο προπορευόταν το αυτοκίνητο MT350, με οδηγό τον Συμεό Χαραλάμπους και 7 άλλους επιβάτες, όλοι υπάλληλοι του Τμήματος Υδάτων που επέστρεφαν από την εργασία τους στο χωριό Ψευδάς. Σε ένα σημείο του δρόμου, αμέσως μετά την αερογέφυρα του χωριού Σιά, ο εφεσείων επεχείρησε να προσπεράσει το προπορευόμενο όχημα. Στην προσπάθειά του όμως αυτή συγκρούστηκε στο πισινό μέρος του αυτοκινήτου αυτού με το αριστερό μπροστινό μέρος του δικού του. Από τη σύγκρουση ο οδηγός του προπορευόμενου οχήματος έχασε τον έλεγχο του, με αποτέλεσμα να αναποδογυριστεί στο δρόμο δυο φορές. Ο Συμεών Χαραλάμπους και Δημήτρης Ιωάννου βρήκαν τραγικό θάνατο.

Τις συνθήκες του δυστυχήματος επιμαρτύρησε ο Γεώργιος Πανταζής, που οδηγούσε την ίδια ώρα από την αντίθετη κατεύθυνση. Ο Πανταζής είπε στο Δικαστήριο πως το αυτοκίνητο των θυμάτων οδηγείτο κανονικά στην αριστερή λωρίδα του δρόμου, ενώ ο εφεσείων όταν προσπάθησε να το προσπεράσει αφού μπήκε κατά 1.5 περίπου πόδι μέσα στη λωρίδα αυτή, κτύπησε με το αριστερό μπροστινό μέρος του αυτοκινήτου του στο πισινό δεξιό του προπορευόμενου οχήματος.

Ο κατηγορούμενος σε κατάθεσή του που έδωσε στην αστυνομία, ενώ βρισκόταν στο νοσοκομείο, ανέφερε πως δεν θυμόταν κάτω από ποιές συνθήκες έγινε το δυστύχημα. Αργότερα όμως στον αστυνομικό σταθμό έδωσε γραπτή κατάθεση στην οποία ισχυρίστηκε πως ενώ βρισκόταν στην πορεία προσπέρασης του προπορευόμενου αυτοκινήτου, το τελευταίο έκαμε μια απότομη κίνηση προς στα δεξιά και γι' αυτό έγινε η σύγκρουση. Τον ισχυρισμό αυτό επανέλαβε στη μαρτυρία του.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο επελήφθη των ζητημάτων που ηγέρθηκαν σε μια εμπειριστατωμένη και στέρα διατυπωμένη απόφαση, όπου συζητείται η νομική πτυχή της υπόθεσης και το μαρτυρικό υλικό που, αφού αναλύθηκε, οδήγησε στα συγκεκριμένα συμπεράσματα του. Το Δικαστήριο δέκτηκε ως αληθή τη μαρτυρία του Πανταζή και σαν συνέπεια του περιεχομένου της καταδίκασε τον εφεσείοντα.

Ο κ. Λεμής, ενεργώντας πολύ ορθά, περιόρισε την έφεση εναντίον της καταδίκης και τούτο γιατί η ποινή των 3 μηνών φυλάκισης, στην κάθε κατηγορία, έχοντας υπόψη τα γεγονότα της υπόθεσης, κρίνεται, από μια πρώτη ματιά, ως ανεπαρκής. (Κατά την απαγγελία της απόφασης αναφερθήκαμε σε ποινή φυλάκισης 3 μηνών. Η περίοδος όμως αυτή της φυλάκισης επιβλήθηκε σε κάθε μια από τις κατηγορίες. Εφόσο δεν έγινε οποιαδήποτε διαταγή του πρωτόδικου δικαστηρίου για να συντρέχουν οι ποινές, έπεται ότι η δεύτερη ποινή αρχίζει αμέσως μετά τη λήξη της πρώτης (άρθρο 117(2) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου). Αλλά και οι λόγοι της έφεσης, όπως έχουν διατυπωθεί και αναπτυχθεί ενώπιον μας, δείχνουν την υπευθυνότητα του δικηγόρου του εφεσείοντα, που καταπιάστηκε με το μοναδικό λόγο που μπορούσε ίσως να προβληθεί για την ανατροπή της απόφασης, την τελική δηλαδή κρίση του Δικαστηρίου να βασιστεί, και κατ' ακολουθία να καταδικάσει τον κατηγορούμενο, πάνω στη μοναδική μαρτυρία του αυτόπτη Πανταζή.

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα δεν αμφισβήτησε την αξιοπιστία του μάρτυρα αυτού. Εισηγήθηκε όμως πως ήταν παρακινδυνευμένη η καταδίκη του εφεσείοντα πάνω σε αυτή και ότι θάπρεπε τουλάχιστο να δημιουργηθεί στο Δικαστήριο μια υφέρπουσα αμφιβολία αναφορικά με την ενοχή του εφεσείοντα. Για να υποστηρίξει τη θέση αυτή εισηγήθηκε πως ο μάρτυρας δεν ήταν δυνατό να δει την εξελισσόμενη σκηνή του δυστυχήματος, που έγινε σε κλάσμα δευτερολέπτου, και μάλιστα από μια απόσταση, όπως είπε ο ίδιος, 150-200μέτρα. Ειδικότερα για την απόσταση ο δικηγόρος μας κάλεσε να συμπεράνουμε, λαμβάνοντας δικα-

στική γνώση του γεγονότος, πως η ανθρώπινη αίσθηση της
 όρασης δεν φτάνει μέχρι αυτής της απόστασης. Με την ει-
 σήγηση αυτή δεν συμφωνούμε, ούτε/σε ότι αφορά τη δικα-
 στική γνώση τέτοιου γεγονότος, ούτε και ως προς τα συ-
 γκεκριμένα περιστατικά της υπόθεσης. Ο μάρτυρας 5
 Πανταζής ανέφερε πως είχε πλήρη ορατότητα προς τα δυο
 αυτοκίνητα που ερχόντουσαν από απέναντι και πρόσεξε
 το προπορευόμενο αυτοκίνητο να οδηγείται στην αριστε-
 ρή λωρίδα της πορείας του. Η σύγκρουση έγινε γιατί το
 αυτοκίνητο του εφεσείοντος μπήκε σ' αυτή τη λωρίδα 10
 κατά 1.5π. και κτύπησε στο αυτοκίνητο των θυμάτων. Ο κ.
 Λεμής έδωσε έμφαση στο γεγονός πως ο μάρτυρας, από
 τόση απόσταση, καθόρισε με ακρίβεια το 1.5 πόδι. Παρα-
 τηρούμε εδώ πως ο μάρτυρας υπέδειξε επί τόπου στην
 αστυνομία το σημείο συγκρούσεως. Εξάλλου η ουσία της 15
 μαρτυρίας του ήταν πως το αυτοκίνητο των θυμάτων
 ήταν συνεχώς μέσα στην αριστερή λωρίδα πορείας και δεν
 έκαμε καμιά απότομη κίνηση προς τα δεξιά, όπως ισχυρί-
 στηκε ο εφεσείων. Στο βασικό αυτό σημείο υποστηρίζεται
 και από τη μαρτυρία των επιβατών του μοιραίου αυτοκι- 20
 νήτου, που μολονότι δεν αντελήφθησαν πλήρως της συν-
 θήκες της σύγκρουσης, ήσαν βέβαιοι πως το αυτοκίνητο
 τους οδηγείτο σε ίσια πορεία μέσα στην αριστερή λωρίδα
 του δρόμου και δεν έκαμε καμιά απότομη κίνηση προς τα
 δεξιά. 25

Με βάση τα πιο πάνω είμαστε της γνώμης πως η από-
 φαση του πρωτοδίκου Δικαστηρίου δεν μπορεί να κλονι-
 στεί με κανένα τρόπο και η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.